

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Фогаша Ласлова Йосиповича щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 469 Митного кодексу України у взаємозв'язку з положеннями частин четвертої, п'ятої статті 380 цього кодексу

м. К и ї в
12 червня 2013 року
№ 28-у/2013

Справа № 2-30/2013

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича – головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича – доповідача,

розглянув на засіданні питання стосовно відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Фогаша Ласлова Йосиповича щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 469 Митного кодексу України у взаємозв'язку з положеннями частин четвертої, п'ятої статті 380 цього кодексу.

Заслухавши суддю-доповідача Шишкіна В. І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Фогаш Л. Й. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини другої статті 469 Митного кодексу України (далі – Кодекс) у взаємозв'язку з положеннями частин четвертої, п'ятої статті 380 Кодексу, а саме:

– чи може вважатися особа, яка користується в Україні транспортним засобом особистого користування, який ввезено в Україну іншою особою-нерезидентом тимчасово, такою, що є суб'єктом відповідальності на підставі положень частини другої статті 469 Кодексу.

Автор клопотання стверджує, що суди України у своїх рішеннях по-різному трактують положення частини другої статті 469 Кодексу у взаємозв'язку з положеннями частин четвертої, п'ятої статті 380 Кодексу. Він зазначає, що суди, постановляючи рішення в адміністративних справах за позовами до митних органів про незаконне накладення штрафів на громадян України за користування транспортними засобами особистого користування, зареєстрованими в інших країнах і ввезеними громадянами-нерезидентами на митну територію України, в одних випадках відмовляли у задоволенні позовів, вважаючи, що громадяни України є суб'єктами адміністративного проступку, відповідальність за вчинення якого передбачено частиною другою статті 469 Кодексу, а в інших – задовольняли аналогічні позови, аргументуючи тим, що громадяни України не є суб'єктами, які можуть бути притягнуті до відповідальності за такі правопорушення.

На думку автора клопотання, неоднозначне застосування судами України положень частини другої статті 469 Кодексу, а також неможливість оскарження таких рішень адміністративних судів (частина друга статті 171²

Кодексу адміністративного судочинства України) призвели до порушення його конституційних прав і свобод.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку із прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 5 червня 2013 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до пункту 3 частини другої статті 42 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні зазначаються статті (окремі положення) Конституції України або Закону України, тлумачення яких має бути дано Конституційним Судом України.

Однак автор клопотання не конкретизував, щодо тлумачення яких саме положень частини другої статті 469 та частин четвертої, п'ятої статті 380 Кодексу звернувся до Конституційного Суду України. Невизначеність предмета тлумачення унеможлиблює здійснення його офіційної інтерпретації.

Отже, конституційне звернення не відповідає пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим цим законом, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Фогаша Ласлова Йосиповича щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 469 Митного кодексу України у взаємозв'язку з положеннями частин четвертої, п'ятої статті 380

цього кодексу на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ